Dosarul nr. 3a-183/2024
2-20147815-02-3a-02022024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Victor Sîrbu

D E C I Z I E

17 aprilie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Veronica Negru şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 05 octombrie 2023, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului de constatare,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2020, ***** a depus cerere de chemare în judecată către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 244/20 din 02.11.2020.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 07.08.2020 în cadrul Autorității Naţionale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. 5776, cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese de către *****, ex-primar al satului *****, r-nul *****. Potrivit sesizării, ***** ar fi încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin nedeclararea şi nesoluţionarea conflictului de interese apărut în perioada exercitării mandatului de primar în localitatea *****, r-nul *****, prin emiterea actelor administrative care o vizează pe soţia sa - *****, având funcţia de director al bibliotecii publice din satul *****, r-nul *****.

Notează că, la 02.11.2020 de către Inspectoratul de Integritate a fost examinată sesizarea şi adoptat actul de constatare nr. 244/20, prin care s-a decis că ***** a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin neinformarea în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, ANI despre orice situaţie de conflict de interese real în care se află şi respectiv, prin emiterea actelor

administative şi încheirea directă a actelor juridice care vizează persoana apropiată - *****.

Menționează că, potrivit actului de constatare, ***** se decade din dreptul de a exercita o funţie publică sau o funcţie de demnitate publică pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcţie sau de la data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive şi irevocabilă a hotărârii judecătoreşti. Totodată s-a dispus înscrierea lui ***** în Registrul de stat al peroanelor care au interdicţie de a ocupa o funcţie publică de la data eliberării sau destituirii din funcţie sau de la data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive şi irevocabilă a hotărârii judecătoreşti.

Susține reclamantul că nu este de acord cu actul de constatare emis de Autoritatea Naţională de Integritate, explicând că, a deţinut funcţia de primar al satului *****, r-nul *****, în perioada anilor 2011-2015. În localitate activează biblioteca publică, care la acea etapă era condusă de un bibliotecar angajat de către Primărie, care nu era funcţionar public, angajarea fiind în baza dispoziţiei primarului, fără concurs, aşa cum biblioteca făcea parte din categoria bibliotecilor publice rurale sau locale. În anul 2013, funcţia de bibliotecar a rămas temporar vacantă, ca urmare a aflării în concediu de maternitate a bibliotecarei *****. Respectiv, la data de 09.10.2013 a fost angajată ***** pe o perioadă determinată, până la 31.07.2015, fiind încheiat contractul individual de muncă nr.03. Dat fiind faptul că ***** a solicitat prelungirea concediului pentru îngrijirea copilului până la 6 ani, ***** a rămas în funcţia deţinută temporar.

Specifică că odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.270/2018, funcţia de bibliotecar principal era prevăzută în temeiul art.7 pct. 11 din lege şi încadrarea în funcţie a fost efectuată în conformitate cu art. 25 alin. (1), (2) din lege, ceea ce a şi condus la adoptarea dispoziţiilor nr. 58-I şi 59-I din 26.12.2018. Dispoziţia cu nr. 05-I din 25.02.2019 privind transferul în funcţie, a fost emisă în baza circularei nr.07-09/782 din 12.02.2019 a MECC, precum şi în baza Legii nr. 160/2017.

Referitor la dispoziţia nr.33-I din 17.10.2013, din lipsă de personal - de dereticator, ***** a cumulat funcţia cu un coeficient de 1,25 unităţi, iar prin dispoziţia nr.04-I din 30.06.2014 şi nr.01-I din 30.06.2015 i s-a acordat concediu de odihnă anual, prin dispoziţia nr.15-I din 22.08.2015 în legătură cu concediul medical a fost prelungit concediul de odihnă anual, iar prin dispoziţiile nr 28-I din 23.08.2017, nr. 13-I din 04.06.2018, nr. 20-I din 25.06.2019 i-a fost acordat concediu de odihnă pentru anii 2017-2019, cu respectarea prevederilor contractului colectiv de muncă nr.11 din 21.03.2018.

Susține reclamantul că, toate aceste dispoziţii au fost supuse controlului obligatoriu de către Oficiul Teritorial ***** al Cancelariei de Stat.

Consideră că, prin adoptarea dispoziţiilor în cauză nu a încălcat prevederile Legii nr. 16/2008 cu privire la conflictul de interese, care sunt reiterate în

conţinutul actului de constatare, or, autoritatea emitentă prin actul de constatare s-a limitat doar la enunţarea dispoziţiilor primarului şi a Legii nr.16/2008, fără a face o analiză a presupuselor încălcări, ***** respectând interesele cetăţenilor şi nicidecum cele personale.

Reclamantul menționează că, actul de constatare l-a primit la data de 07.11.2020, a înaintat o cerere prealabila în adresa ANI, însă nu a primit răspuns.

Afirmă că, prin actul de constatare emis de ANI, în mod neîntemeiat, au fost încălcate drepturile sale electorale şi constituţionale, dar și drepturile pesoanelor angajate, consfințite prin art. 43 din Constituţie şi prevederile Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului. Astfel, solicită anularea în totalitate a actului de constatare nr.244/20 din 02.11.2020 ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Ulterior, la 05 martie 2021, reclamantul ***** a depus cerere de completare a acțiunii, menționând că actul administrativ contestat, este lovit de nulitate.

Relevă că, potrivit art.121 alin.(1) Cod administrativ, semnarea actului administrativ individual se face de conducătorul autorității publice sau de către persoana împuternicită de acesta, dacă legea nu prevede altfel. Iar după cum se observă, actul de constatare nr.244/20 din 02.11.2020 este semnat de inspectorul de integritate – Victor Renița, din numele Inspectoratului de Integritate, care este parte integrantă a Aparatului Autorității Naționale de Integritate în conformitate cu art.8, art.16 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.9 din 08.02.2018 privind aprobarea structurii și a efectivului-limită ale Autorității Naționale de Integritate.

Astfel, în opinia reclamantului, rezultă că, actul de constatare a fost emis de o structură internă (fără personalitate juridică) a Inspectoratului de Integritate, în numele ultimei și semnat de angajatul acesteia, în pofida faptului că funcțiile de exercitare a controlului averii și intereselor personale, controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese îi revine Autorității Naționale de Integritate în conformitate cu normele imperative ale art.5 și 6 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, deoarece anume ANI constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor.

Relevă că, potrivit dreptului material supra numit, rezultă că actul de constatare se întocmeşte de inspectorul de integritate, iar potrivit art. 19 lit. g) din Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, inspectorii de integritate desfăşoară următoarele activităţi: g) întocmesc acte de constatare în condiţiile legii, însă se emite exclusiv din numele Autorităţii Naţionale de Integritate şi prin urmare se semnează exclusiv de conducerea ei (preşedinte sau vicepreşedinte), drept care întră în cercul nemijlocit a atribuţiilor ultimilor.

În acest context, obiectează că pârâtul confunda sintagma de „întocmire” cu sintagma „emitere, semnare” care prin definiţie sunt acţiuni cu efect juridic diferit.

Conchide că, actul administrativ contestat, nefiind semnat de preşedintele sau vicepreşedintele Autorităţii Naţionale de Integritate se sancţionează cu nulitatea reiterînd în acest sens prevederile art. 121 alin. (4) Cod administrativ,

Prin referința depusă de Autoritatea Națională de Integritate la 04 februarie 2021, autoritatea pârâtă și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 octombrie 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 244/20 din 02.11.2020. S-a anulat pct. 2 și pct.3 din Actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, întocmit de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui *****. În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

La data de 06 noiembrie 2023, Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 octombrie 2023. ***Iar la 24 ianuarie 2024, a depus motivarea apelului*** prin care a solicitat casarea hotărîrii în partea anulării pct. 2 şi 3 a actului de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020 cu emiterea unei noi decizii, prin care acţiunea înaintată de ***** să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de apel a invocat că, hotărârea contestată este una ilegală în partea ce ţine de anularea pct. 2 şi 3 din actului de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, declarînd că Inspectorul de integritate a exercitat atribuţiile funcţionale în conformitate cu legislaţia în vigoare (în redacţia aplicabilă la data desfăşurării controlului), respectând art. 19, art. 35 - art. 39 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, art. 23 alin. (4), (6) şi (8) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi intereselor personale prin care, în limita cadrului normativ existent a iniţiat controlul respectării regimului juridic al conflictelor de interese, control care s-a finalizat cu emiterea actului de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020.

Cu referire la sancţiunile aplicate prin actul de constatare contestat, Autoritatea reţine opinia Curţii constituţionale, expusă la pct. 17 din Decizia nr. 143 din 16 decembrie 2019 potrivit căreia, pentru a asigura interesul public cu imparţialitate şi obiectivitate, agenţii publici, împreună cu conducătorul entităţii publice şi, după caz, cu Autoritatea Naţională de Integritate, sunt obligaţi să identifice şi să trateze conflictele de interese care apar în activitatea lor profesională în termenele şi modul stabilit. În acest sens, articolul 12 al Legii privind declararea averii şi a intereselor personale nr. 133/2016 prevede categoriile conflictelor de interese şi modul de declarare a acestora.

Notează că prin prisma cadrului normativ, din moment ce inspectorul de integritate în rezultatul desfăşurării procedurii administrative de control constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese (sau încălcarea oricărui alt

regim juridic), emite un act de constatare iar sancţiunile şi anume: încetarea înainte de termen a mandatului, cu privarea de dreptul de a deţine o funcţie publică sau de demnitate public (eventual o funcţie eligibilă) precum şi, înscrierea în Registrul de stat al interdicţiilor survin în temeiul reglementărilor art. 23 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale, fără ca inspectorul de integritate să dispună de o marjă de apreciere în acest sens.

În fundamentarea poziţiei în ce priveşte proporţionalitatea sancţiunilor aplicate pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale în vigoare la momentul desfăşurării procedurii administrative de control şi emiterii actului de constatare, consideră necesar apelantul a reitera opinia Curţii Constituţionale a RM sub acest aspect.

Învederează că prin Decizia de inadmisibilitate nr. 127 din 29 octombrie 2020 a sesizărilor nr. 101 g/2020 şi nr. 116g/2020, la pct. 43 al deciziei Curtea a statuat că, nu poate reţine critica cu privire la încălcarea accesului la justiţie prin faptul că aplicarea prevederilor contestate face imposibilă individualizarea răspunderii. În acest context, Curtea notează că, având în vedere specificul funcţiei, răspunderea subiectului survine în funcţie de acţiunea/inacţiunea sa, conform legii. Astfel, Curtea reţine că legislatorul a definit clar tipurile de conflicte de interese şi întinderea acestora, respectiv, consecinţele lor în funcţie de acţiunea/inacţiunea subiectului şi circumstanţele cazului. Astfel, prevederile legale criticate reprezintă măsuri necesare pentru asigurarea transparenţei în exercitarea funcţiilor publice și mai mult, au ca scop garantarea exercitării cu imparţialitate a funcţiilor publice.

Menţionează partea apelantă că, la etapa actuală, au fost operate modificări la Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate şi Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale. În data de 29 octombrie 2021, legiuitorul a prevăzut că, sancţiunea aplicată de către inspectorul de integritate în cazul în care constată încălcarea regimurilor juridice al conflictelor de interese ori încălcarea regimului juridic al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor poate fi individualizată şi anume: inspectorul de integritate va aplica o sancţiune contravenţională şi după caz, poate fi aplicată şi sancţiunea de eliberare din funcţie cu aplicarea interdicţiei de a deţine o funcţie publică sau de demnitate publică pentru o perioadă de 3 ani.

Totodată indică că potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate (în vigoare la moment), în cazul în care se constată nedeclararea sau nesolutionarea unui conflict de interese ori încălcarea regimului juridic al incompatibilităţilor, restricţiilor şi limitărilor, inspectorul de integritate: lit. a) încheie un proces-verbal cu privire la contravenţie şi aplică sancţiunea contravenţională. Termenul de prescripţie a răspunderii contravenţionale nu se aplică; lit. b) după caz, emite un act de constatare în care solicită încetarea mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale

subiectului declarării şi aplică pentru acesta interdicţia de a ocupa o funcţie publică sau de demnitate publică.

Conform alin. (2) art. 39 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, inspectorul de integritate decide dacă dispune măsurile menţionate la alin. (1) lit. b) în funcţie de gradul de vinovăţie al subiectului declarării, de natura abaterii, de numărul şi durata abaterilor, de comiterea unor abateri similare anterior, de prejudiciul adus interesului public şi de funcţia publică deţinută. La aprecierea faptului dacă sunt aduse daune interesului public se va ţine cont în principal de caracterul sistematic sau unitar al abaterii, de numărul de persoane afectate, de mărimea prejudiciului material cauzat, de consecinţele abaterii la nivel local, naţional sau internaţional, de afectarea reputaţiei autorităţii/instituţiei publice sau a bunei funcţionări a acesteia, precum şi de alte circumstanţe care ar afecta interesul public (alin. 5 art. 39 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate).

Astfel remarcă că doar după introducerea acestor noi prevederi legale, legiuitorul oferă posibilitatea pentru inspectorul de integritate ca, în momentul individualizării pedepsei în conformitate cu art. 39 alin. (1), (2) şi (5) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, să decidă tipul de sancţiune ce urmează a fi aplicată în raport cu subiectul declarării care a încălcat Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale.

Respectiv, Autoritatea apreciază critic poziţia instanţei de fond menţionată în hotărârea contestată, precum că Autoritatea, conducându-se de principiul proporţionalităţii, urma să-şi motiveze aplicarea sancţiunilor aplicate în partea ce ţine de pct. 2 şi pct. 3 din actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020.

Consideră partea apelantă că, instanţa de fond, a interpretat în mod eronat legea atunci când a concluzionat că, Autoritatea ar fi dispus în limitele dreptului discreţionar, de dreptul de a aplica o altă sancţiune în privinţa dl ***** însă, fără a motiva corespunzător prin prisma principiului proporţionalităţii sancţiunea aplicată, a dispus aplicarea celei mai dure sancţiuni şi anume încetarea înainte de termen a raporturilor de muncă şi aplicarea interdicţiei prevăzute de art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133/2016. Or, având la bază cadrul legal indicat supra, se constată indubitabil că, inspectorul de integritate nu dispunea de o marjă de apreciere în acest sens, motiv pentru care hotărârea judecătorească este pasibilă anulării.

*La data de 01 aprilie 2024, intimatul ***** a depus referință* prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe. La aceiași dată a depus și o cerere prin care solicită declararea ca inadmisibilă a cererii de apel pe motivul depunerii apelului motivat peste termenul prevăzut de lege și nu a solicitat repunerea în termen.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1)-(2) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Din actele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii atacate cu apel a fost pronunțat la 05 octombrie 2023, apelul nemotivat a fost depusă la 06 noiembrie 2023, hotărîrea motivată fiind recepționată la data de 12 ianuarie 2024, iar apelul motivat a fost depus la 24 ianuarie 2024. Astfel, Instanța de apel constată că cererea de apel întrunește condițiile cu privire la respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

În ședința instanței de apel, apelanta Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele imposibilității prezentării, procedura citării legale fiind executată. Astfel, în temeiul prevederilor art.239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absenţa acesteia.

Intimatul ***** a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea în vigoare a hotărîrii primei instanțe.

*Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de către părți și a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, consideră că, cererea de apel este admisibilă și întemeiată, urmând a fi admisă, cu casarea hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor admise – de anulare a p. 2 și 3 din Actul de constatare nr.244/20 din 02 noiembrie 2020, cu emiterea unei hotărâri noi, în această parte, prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea p.p. 2, 3 din Actului de constatare nr.244/20 din 02.11.2020 va fi respinsă, din următoarele considerente.*

Conform art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel casează integral hotărârea primei instanţei şi emite o nouă decizie.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța

inferioară (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Subsecvent, instanța de apel accentuează că, conform recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de ar putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopul de a demonstra părților că, acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija vs. Spania).

Totodată, Colegiul remarcă că, art. 238 din Codul administrativ, prevede că, în procedura de apel nu pot fi prezentate probe noi, decât dacă un participant la proces dovedește că, a fost în imposibilitate să le prezinte în procedura de examinare în fond și instanța de apel le admite printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs. Instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art.194 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În concordanță cu dispozițiile înserate la art.219 alin. (1)-(4) din Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care

nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Colegiul punctează că, în conformitate cu art.225 alin.(1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Instanța de apel mai remarcă că, potrivit art.53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Colegiul notează că, în corespundere cu art.1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

În acord cu reglementările legale statuate la art.3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrative, prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, statuează că, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. 108. În corespundere cu art. 162 din Codul administrativ, (1) procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

În acord cu art. 165 din Codul administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei. Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Totodată, art.209 alin. (1) din Codul administrativ, expres prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit normei juridice înserate la art.93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie.

În fapt:

Reclamantul *****, exercitând mandatul de primar al satului *****, r-nul *****, a emis acte administrative și a încheiat acte juridice în privința ***** și anume:

- Dispoziţia nr.28-I din 23.08.2017 cu privire la acordarea concediului de odihnă anual plătit; (f.d.37 dosar de control)
- Dispoziţia nr.13-I din 04.06.2018 cu privire la acordarea concediului de odihnă anual plătit; (f.d.36 dosar de control)
- Contract individual de muncă din 03.08.2018, privind angajarea dnei ***** Gheorghe, în calitate de bibliotecar la biblioteca s. ***** rl. *****; (f.d.33-34 dosr de control)
- Fişa postului a dnei ***** Gheorghe în funcţia de Şef Biblioteca Publică s. ***** din 26.12.2018; (f.d.35 dosar de control)
- Dispoziţie din 26.12.2018 nr.58-I cu privire la atribuirea treptei, clasei şi coeficientului de salarizare; (f.d.31 dosar de control)
- Dispoziţie din 26.12.2018 nr.59-I, cu privire la atribuirea treptei, clasei şi coeficientului de salarizare; (f.d.32 dosar de control)
- Dispoziţie din 25.02.2019 nr.05-I cu privire la transfer în funcţie. (f.d.30 dosar de control)

Reieșind din informația indicată în extrasul din sistemul informațional SIC „Acces Web", ***** este soția reclamantului ***** (f.d.19-22 din Dosarul administrativ).

La 17 august 2020, în cadrul Autorităţii Naţionale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. 5776, cu privire la o eventuală încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese de către *****, ex-primar al satului *****, r-nul *****, care a emis acte administrative ce o vizează pe soția sa *****, având funcția de director al bibliotecii publice din localitate (f.d.1-2 din Dosarul administrativ).

Conform procesului-verbal de iniţiere a controlului nr. 459/20, la 03 septembrie 2020, în temeiul prevederilor art. 31 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, în privinţa reclamantului *****, ex-primar al satului *****, r-nul *****, a fost iniţiat controlul privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese (f.d.5-6 din Dosarul administrativ).

Prin scrisoarea nr. 04-20/4083 din 03 septembrie 2020, reclamantul ***** a fost informat despre iniţierea în privinţa sa a controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese şi despre drepturile prevăzute la art. 33 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate (f.d.24 din Dosarul administrativ).

Prin scrisoarea înregistrată în cadrul Autorității Naţionale de Integritate sub nr.7598 din 05.10.2020, reclamantul ***** și-a expus punctul de vedere cu privire la încălcarea ce i-a fost imputată (f.d.54-55 din Dosarul administrativ).

Astfel, în urma examinării materialului probatoriu acumulat, la 02 noiembrie 2020 de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al Autorității Naționale de Integritate a fost întocmit actul de constatare nr. 244/20, prin care s-a decis:

1. Dl *****, ex-primar al satului *****, raionul *****, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin neinformarea în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autoritatea Naţională de Integritate, despre orice situaţie de conflict de interese real în care se află şi respectiv prin emiterea actelor administrative şi încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoana apropiată (soţia *****).

2. Se decade, dl *****, din dreptul de a exercita o funcţie publică sau o funcţie de demnitate publică, pe o perioadă de 3 (trei) ani de la data eliberării sau destituirii din funcţie sau din data rămânerii definitivă a actului de constatare ori din data rămânerii definitivă şi irevocabilă a hotărârii judecătoreşti prin care se confirmă existenţa conflictului de interese.

3. Se înscrie dl ***** în Registrul de stat al persoanelor care au interdicţie de a ocupa o funcţie publică sau de demnitate publică, de Ia data eliberării sau destituirii din funcţie sau din data rămânerii definitivă a actului de constatare ori din data rămânerii definitivă şi irevocabilă a hotărârii judecătoreşti prin care se confirmă existenţa conflictului de interese.

4. Se aduce la cunoştinţa dlui *****, actul de constatare şi se informează despre dreptul de a-1 contesta, în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanţa de contencios administrativ la Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani (f.d.10-15).

Nefiind de acord cu actul de constatare, ***** a depus prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ, pledând în fața instanței asupra ilegalității actului, invocând lipsa existenței conflictului de interese.

Prima instanţă, judecând cauza în fond a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată depusă de ***** către Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrative și a anulat p. și 3 din Actul de constatare nr.244/20 din 02 noiembrie 2020 întocmit de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui *****. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, în partea contestată, în raport cu prevederile aplicabile la caz şi criticile aduse în apel, Completul judiciar constată că instanța de fond a interpretat eronat normele de drept material şi a dat o apreciere greşită materialului probator anexat la dosar, fapt

ce a dus la adoptarea soluţiei neîntemeiate de admitere parțială a pretenţiilor lui ***** împotriva Autorităţii Naţionale de Integritate cu privire la anularea punctelor 2 și 3 din actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020.

Colegiul judiciar atestă că, declarând apel Autoritatea Națională de Integritate contestă hotărârea instanței de fond în partea solicitărilor reclamantului ce au fost admise, respectiv în partea anulării pct. 2 și 3 din Actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, considerent din care, în conformitate cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel urmează să verifice, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

Conform art. 23 alin. (4), (7) şi (8) din Legea privind declararea averii şi a intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, în redacţia în vigoare la data emiterii actului contestat, fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat că acesta a soluționat o cerere/un demers, a emis sau a adoptat un act administrativ, a încheiat, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese constituie temei pentru răspunderea contravențională sau penală și pentru revocarea, destituirea sau, după caz, încetarea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale subiectului în cauză.

În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcţie publică sau de demnitate publică la data constatării averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicţia de 3 ani se aplică potrivit legii, de la data la care a rămas definitiv actul de constatare sau, respectiv, a rămas definitivă şi irevocabilă hotărîrea judecătorească prin care se confirmă existenţa averii nejustificate, a stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese.

Autoritatea Națională de Integritate ține Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcţie publică sau de demnitate publică, care este publicat pe pagina web oficială a Autorității.

În contextul analizei circumstațiale a faptelor relevate de către părțile litigiului cu cadrul legal incident, Colegiul judiciar atestă că, instanța ierarhic inferioară constatând încălcarea regimului conflictelor de interese, prin nedeclararea şi nesoluţionarea conflictelor de interese de către ***** și respectiv legalitatea punctului 1 din actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, neîntemeiat a anulat punctele 2 și 3 din actul de constatare menţionat.

Cu privire la încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, manifestat prin neinformarea în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autorității Naționale de Integritate, despre orice fel de conflict de interese real în care se află și, respectiv, prin emiterea actelor administrative și încheierea direct a actelor juridice, care vizează persoana apropiată (soția *****), constata prin Actul

de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020 întocmit de Autoritatea Națională de Integritate, instanța de apel nu se va expune în detaliu, or hotărîrea instanței de judecată în această parte nu a fost contestată și va fi menținută.

Totodată, se apreciază, că instanța de fond greșit a concluzionat că punctele 2 și 3 din actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020 sînt pasibile anulării. Instanța eronat a concluzionat că măsurile aplicate de inspectorul de integritate urmau a fi verificate prin prisma principiului proporționalității.

La acest capitol, Colegiul judiciar menționează că, conform art. 39 alin. (1)-(3) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în redacţia în vigoare la data emiterii actului contestat, în cazul în care se constată nedeclararea sau nesoluționarea unui conflict de interese, inspectorul de integritate încheie un proces-verbal cu privire la contravenție și îl trimite instanței judecătorești spre examinare conform procedurii stabilite de Codul contravențional al Republicii Moldova.

Din momentul în care actul de constatare a încălcării regimului juridic al conflictului de interese rămîne definitiv, Autoritatea sesizează în termen de cel mult 5 zile, conducerea organizației publice sau a autorității responsabile de numirea în funcţie a subiectului declarării în vederea declanșării procedurii disciplinare sau, după caz, în vederea încetării mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale persoanei care a emis/adoptat actul administrativ sau a încheiat, direct ori prin persoane terțe, actul juridic, sau a luat ori a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese.

Sancțiunea disciplinară poate fi aplicată după rămânerea definitivă a actului de constatare, în condițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară.

Iar, art. 39 alin. (1)-(3) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în redacţia în vigoare după emiterea actului contestat, prevede că, în cazul în care se constată nedeclararea sau nesoluționarea unui conflict de interese ori încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inspectorul de integritate:

a) încheie un proces-verbal cu privire la contravenție și aplică sancțiunea contravențională. Termenul de prescripție a răspunderii contravenționale nu se aplică;

b) după caz, emite un act de constatare în care solicită încetarea mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale subiectului declarării și aplică pentru acesta interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică.

Inspectorul de integritate decide dacă dispune măsurile menționate la alin. (1) lit. b) în funcție de gradul de vinovăție al subiectului declarării, de natura abaterii, de numărul și durata abaterilor, de comiterea unor abateri similare anterior, de prejudiciul adus interesului public și de funcția publică deținută.

Dacă actul de constatare rămâne definitiv, Autoritatea sesizează, în termen de cel mult 5 zile, conducerea organizației publice sau a autorității responsabile de numirea în funcție a subiectului declarării în vederea încetării mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu ale acestuia.

În contextul reglementărilor reiterate, Colegiul judiciar adnotează că, instanța de fond motivându-și soluția pronunțată, s-a axat exclusiv pe unghiul aplicabilității principiului de proporționalitate la aplicarea sancțiunii de către Inspectorul de integritate față de ***** prin actul administrativ contestat, însă, interpretarea corectă a normelor precitate, urma a fi efectuată de instanța de fond cu luarea în considerație a modificărilor operate prin Legea nr. 130 din 07 octombrie 2021, potrivit căreia, inspectorul de integritate a fost investit de legiuitor cu dreptul discreţionar care îi permite aplicarea anumitor măsuri în cazul în care se constată nedeclararea sau nesoluţionarea unui conflict de interese. Însă, la caz sunt aplicabile prevederile până la modificările operate, or, actul de constatare a fost adoptat la data de 02 noimebrie 2021.

Prin urmare, având în vedere natura abaterilor, numărul şi durata abaterilor, prejudiciul adus interesului public şi funcţiei publice deţinute, instanţa de apel constată că inspectorul de integritate întemeiat a ajuns la concluzia de a-l decădea pe ***** din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, pe o perioadă de 3 (trei) ani din data rămânerii definitivă a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese, precum și înscrierea lui ***** în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, din data rămânerii definitivă a actului de constatare ori din data rămânerii definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

Colegiul judiciar atestă că, din probatoriul administrat la materialele cauzei se constată cert că, reclamantul *****, exercitând mandatul de primar al satului *****, r-nul *****, a emis acte administrative și a încheiat acte juridice în privința ***** fiind constataă încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, manifestat prin:

- Neinformarea în conformitate cu art. 12 alin. (7) din Legea nr. 133/2016 privind declararea verii și intereselor personale, în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autoritatea Națională de Integritate, despre orice situație de conflict de interese real în care se află, în modul stabilit la alin. (5).
- Nesoluționarea în conformitate cu art. 14 alin. (3) și (4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, a conflictului de interese real, prim emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoane ce îi sunt apropiate.

Prin urmare, Completul judiciar nu poate reține la caz argumentul instanței de fond precum că, actul de constatare contestat, este nemotivat, întrucât, reieșind din prevederile art. 118 din Codul administrativ, în raport cu analiza circumstanțială a cauzei, se atestă că, actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, emis de către Inspectoratul de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, este motivat în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele clare și elocvente, care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor acumulate în urma controlului în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Astfel, completul specializat atestă că, Actul de constatare nr. 244/20 din 02 noiembrie 2020, emis de Autoritatea Națională de Integritate este legal, întemeiat, motivat și adoptat cu respectarea normelor de drept material și procedural, inclusive și în partea ce se referă la p.2 și 3 din Act. Iar prin urmare, argumentele instanței de fond sunt eronate, fiind aplicate la caz greșit și nu pot fi reținute, deoarece ultima interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, situație ce impune necesitatea casării hotărârii instanței de fond în partea pretențiilor admise – de anulare a p. 2 și 3 din Actul de constatare nr.244/20 din 02 noiembrie 2020, cu emiterea unei hotărâri noi, în această parte, prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea p.p. 2, 3 din Actului de constatare nr.244/20 din 02.11.2020 este respinsă. În rest hotărîrea instanței de fond este menținută.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău, -

d e c i d e :

Se admite apelul declarat de *Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova.*

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 octombrie 2023, în partea pretențiilor admise, se rejudecă cauza și se pronunță o decizie nouă, în această parte, prin care:

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea p.p. 2, 3 din Actului de constatare nr.244/20 din 02.11.2020.

În rest, se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 05 octombrie 2023.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,

judecătorul **Victoria Sîrbu**

Judecător **Veronica Negru**

Judecător **Angela Braga**